

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

שַׁבַּת חוה"מ סְפּוֹת - חיי האדם

"ימי שנותינו בהם שבועים שנה" (תהילים צ, י)

העולם הבא. התקן עצמך בפרוזדור כדי שתכנס לטרקלין" (אבות ד, ט"ז).

חיי הנצח של האדם אינם נמצאים בעולם הזה. אין אדם שביום מן הימים לא יתבקש לעולם הבא. דוד המלך ע"ה אומר: "מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה" (תהילים פט, מט).

הגאון הרב בן ציון אבא שאול זצ"ל ביאר את הפסוק: "אדם להבל דמה ימיו כצל עובר" (תהילים קמד, ד). המילה צל עולה בגמטריה מאה ועשרים. לומר לך שגם אם אדם יחיה מאה ועשרים שנה- גם זה עובר.

מסופר על עשיר ששמעו של החפץ חיים הגיע לאוזניו. הגיע העשיר לביתו של הצדיק וראה כי הוא פשוט ביותר ואין בו רהיטים.

הקשה העשיר: "רבי, כיצד אתם חיים?". שאל הצדיק: "מהיכן אתה?". השיב העשיר: "מעיר פלונית. בביתי יש הכל". הצדיק אמר לו: "כיצד אתה מסתדר כשאינך בביתך?".

העשיר השיב: "כשאני נמצא בחוץ אני אכן נאלץ לחיות בחוסר נוחות עד שאגיע לביתי. בטלטולי הדרך עלי להסתפק במה שיש". אמר החפץ חיים: "אף אני נמצא בטלטולי הדרך ולכן אני מסתפק במועט. למעלה, בעולם הבא שם נמצא ביתי!".

בברכת שבת שלום וחג סוכות שמח הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

צריך להבין, מדוע בורא עולם מצווה עלינו לבנות סוכה? מדוע עלינו לצאת מהבית בו אנחנו גרים בו כל השנה ולצאת למקום בו הגשמים יכולים להיכנס, השינה שם רעועה והאדם אינו מרגיש בטוח ומוגן לו היה נשאר בביתו?

כמובן שהטעם העיקרי הוא הציווי כפי שכתוב בתורה הקדושה: "למען ידעו דרתיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים" (ויקרא כג, מג).

רבותינו דורשים סיבות נוספות לדבר. אחד הטעמים הוא שאנחנו צריכים לשים לב כי בסוכה אנחנו לא חיים בהרווחה כמו בבית. האדם לא שם מקרר בסוכה. גם תנור הוא לא מכניס. אפילו כשעליו ליטול את ידיו לסעודה הוא מגלה כי מדובר בפעולה לא פשוטה.

בבית הוא פשוט ניגש לברז, לוקח את הכלי לנטילת ידיים, ממלא אותו במים, נוטל את ידיו, מברך ומנגב. לעומת זאת בסוכה עליו לדאוג להביא את המים מהבית ולהביא קערה לתוכה הוא יטול. לעיתים המים לא מספיקים לכל בני הבית ושוב הוא נאלץ לעשות את דרכו, מהסוכה לבית וחוזר חלילה.

האדם מבין שהישיבה בסוכה היא אירעית. הרי לאחר שבעה ימים הוא חוזר שוב לביתו. שבעת הימים שהאדם נמצא בסוכה הם כנגד שבעים שנותיו.

לאחר מכן האדם מתבקש ביום מן הימים לבית עולמו. שם חיי הנצח. לא כאן בעולם הזה הדומה לפרוזדור. בפרקי אבות רבי יעקב אומר: "העולם הזה דומה לפרוזדור בפני

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים י.מ.ש. כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחמיה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל מיכאל יהודה בן מרים בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט יהודה לייב בן אסתר מלכה נעימה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

הצלחת דביר בן נלי רחל

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שנת לכת

יום	כנסת לכת	צאת לכת	יבוי נח
י"ט	17: 58	19: 08	19: 51
כ"א	18: 15	19: 06	19: 48
מ"ב	18: 16	19: 07	19: 49
כ"ג	18: 17	19: 08	19: 49

שׂוֹאֵל וּמְשִׁיב בְּהִלְכָה – מְשִׁיב הַרוּחַ

ממתי מתחילים לומר 'משיב הרוח' ומה הן ההלכות הנוגעות בדבר?

סלסה ?

תשובה !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

מתחילים לומר 'משיב הרוח' ומוריד הגשם בתפילת מוסף של שמחת תורה. הזכרה זו אינה שאלה ובקשה על הגשם אלא היא שבח לבורא עולם, לכן הזכרה זו נקראת 'גבורות גשמים'. אבל שאילת טל ומטר שבברכת השנים, היא בקשה מה' יתברך על הגשם.

ישנם מספר הבדלים בהלכה בין הזכרת גבורות גשמים שבברכת "אתה גיבור", לבין שאילת טל ומטר שבברכת השנים: ההבדל הראשון הוא, שמזכירים גבורות גשמים כבר מתפילת מוסף של שמחת תורה, ואילו שאילת גשמים אינה אלא מליל ז' במר-חשוון, כפי שיתבאר בהלכות הבאות.

בגמרא מובא (ברכות לג.): מזכירים גבורות גשמים בברכת "אתה גיבור", משום שהיא ברכה על תחיית המתים, ומתוך שירידת גשמים שקולה כנגד תחיית המתים. לפיכך, קבעו אותה בתחיית המתים.

שאילת גשמים קבעו בברכת השנים, משום שהיא ברכה על פרנסה. ירידת גשמים גם היא עניין של פרנסה לעולם.

מנהג הספרדים וחלק מעדות האשכנזים, שבימות הקיץ אומרים בברכת 'אתה גיבור' 'מוריד הטל'. למנהג זה אם שכח לומר 'משיב הרוח' ואמר 'מוריד הטל' וכבר סיים ברכת מחיה המתים, אינו חוזר. אבל אם לא הזכיר 'משיב הרוח' וגם לא הזכיר 'מוריד הטל' (כמנהג חלק מעדות האשכנזים בימות הקיץ), אם לא התחיל עדיין את ברכת 'אתה קדוש', יאמר 'משיב הרוח' ומוריד הגשם' בין ברכת 'מחיה המתים' לברכת 'האל הקדוש' ומשיך תפילתו. אך אם התחיל כבר את ברכת 'האל הקדוש' - אין לו תקנה ועליו לחזור לראש התפילה.

חולה שנאלץ להתפלל ביחידות בביתו בשמיני עצרת, וכן בני הכפרים שאין להם מניין, ימתינו בתפילת מוסף עד השעה שבוודאי התפללו בעיירות מוסף, ואז יתפללו ויאמרו 'משיב הרוח'.

המלאך של הושענא רבא'

על מסירתו הרבה של הגאון הצדיק מרן הרב אריה פינקל זצ"ל (שימש כראש ישיבת מיר במודיעין-עילית 'מיר ברכפל', ומראשי ישיבת מיר בירושלים. חברת במועצת גדולי התורה של דגל התורה, חבר נשיאות ועד הישיבות וממנהיגי הציבור החרדי-ליטאי) לעשיית חסד עם הזולת היתה מופלאה ביותר. בנו הצדיק רבי בנימין שליט"א (משגיח בישיבה. בעבר שימש כר"מ בישיבת מיר ברכפלד) סיפר עובדה אחת מיני רבות החושפת מעט מאישיותו המופלאה של הצדיק:

כידוע, היה הגאון רבי אריה מארח בביתו גם אנשים קשי-יום, גלמודים ואומללים והם היו מאוכלי שולחנו. אחד מאנשים אלו היה אדם מסכן, מדוכדך ועצוב. הוא נכנס פעם אל רבינו ביום 'הושענא רבה', יום שכולו קודש לעבודת התורה והיראה. הוא סיפר בצער כי חברת החשמל איימה כי תנתק לו את החשמל בביתו בגלל שהוא חייב חוב גדול של תשעים ואחת לירות א"י (באותם ימים היה מדובר על סכום גדול מאוד. בערכים של היום מדובר בחוב של אלפים רבים).

הצדיק רבי אריה, למרות שפרנסה שלו בעצמו היתה דחוקה ביותר, הוציא מיד סכום לא מבוטל (כערך של מאות ש"ח היום) ונתן לאיש. הלה לא הסתפק במה שקיבל מרבי אריה. הוא המשיך לבכות ולהתאונן על הסכום הזעיר, שקיבל ביחס לחוב הגדול שלו מול חברת החשמל. הוא אמר בצער, כי אין בסכום שקיבל להוריד מסדר היום את הסכנה המוחשית, שחברת החשמל לא תנתק לו את החשמל, שכן הם דורשים לקבל את כל החוב במלואו.

מרן רבי אריה לא יכול היה לעמוד מנגד מול אנחותיו ובכיותיו של אותו אדם. הצדיק התנשא בגבורת-נפש. ויתר על סדר יומו העמוס בעבודתו הרוחנית של אותו יום קדוש, והחל לחזר על הפתחים ללא כל התחשבות בכבודו ובמעמדו. כך עבר, ביום הקדוש, מבית לבית, כשהוא מתבזה לקבץ פרוטה לפרוטה. כל זאת למען אותו יהודי אומלל, כדי להוציאו מצרה ומאפילה לישועה ולאורה.

סוף-סוף לאחר זמן רב של התרמות של הרבי לאחר שעבר מדלת לדלת, ביקש והתחנן עבור החוב, השיג מרן הצדיק עבורו את רוב הסכום של החוב. רק כעת נחה לבסוף דעתו של אותו יהודי. זיק של אורה ותקווה ניצת בעיניו על כך שיוכל בעז"ה להשיג עוד כסף ויוכל לשלם את חובו הגדול לחברת החשמל. מאותו היום, אותו האיש בעל החוב מתוך הכרת טובה ל'מצילו', החל לכנות את רבינו 'המלאך של הושענא רבא'.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים – האדמו"ר הרב יעקב יוסף מאוסטראה זצ"ל

האדמו"ר הרב יעקב יוסף (הראשון) מאוסטראה - נולד בשנת ה'תצ"ח (1738) באוסטראה. כונה 'רב ייבי' (ר"ת יעקב יוסף בן יהודה). עוד בילדותו ניכר, כי לגדולות נועד. רבינו זכה להסופף אצל מרן הבעל שם טוב הקדוש זצ"ל אשר השאיר עליו רושם גדול למשך כל ימי חייו. שאב את חכמתו ותורתו מאביו. בהמשך אביו שלח אותו ללמוד מפי המגיד ממזריטש והוא התקבל לחבורה הקדושה. בשנת תקכ"ו (1766) לאחר פטירת אביו החל למלא את מקומו. בעל מתק שפתיים. דרשותיו משכו את ההמונים בהן הוא פעל רבות למען תנועת החסידות. אהבת הזולת אצלו היתה מופלאה.

בעל רוח-הקודש. הצדיק ר' לוי יצחק מברדיצ'ב כינה אותו: "איש אלוקים קדוש יאמר לו". ר' אשר צבי מאוסטראה קרא לו: "איש קדוש מבטן". על חשיבותו ניתן לראות שרבינו התבקש לכתוב הסכמות לספרים 'עץ חיים ופרי עץ חיים', 'כנפי יונה', 'זהר הרקיע' ו'צמח צדיק'. ענוותן מופלא. על מצבתו חרותים רק שמו ותפקידו בקהילה. ייסד את שושלת חסידות אוסטראה שנמשכה עד מלחמת העולם השנייה. נפטר ב-כ' תשרי ה'תקנ"א (1791). חי כ-53 שנים. ציונו בסלאוויטא. בנו, ר' אליקים גץ מילא את מקומו.

סבא (מצד אביו): ר' משה מברוד. **אביו:** האדמו"ר ר' יהודה לייב (שימש כדרשן ומורה צדק באוסטראה שבאוקראינה). **מרבתינו:** הגאונים אביו, ר' יהודה לייב, ר' ישראל בעל שם טוב, ר' דב בער (המגיד ממזריטש), ר' ברוך ממז'בוז'. **מתלמידיו:** הגאון החסיד ר' אלטר קסטנטינר (נחשב לאחד הפוסקים הגדולים באוקרינה. **בניו:** ר' אליקים גץ (ממלא מקום אביו), ר' פנחס (אדמו"ר באוסטראה), ר' נחמן, ר' יהודה לייב ייבין מברדיצ'וב. **חתנו:** ר' אברהם בן ר' צבי מפאווליטש. **מספריו:** **ירב ייבי** - חידושים על התורה, על נ"ג פרקי תהילים, פירושים על הש"ס **יעין משפט** - קבלה ומוסר **ימורא מקדש** - נגד דיבור בבתי הכנסת.

מסופר על אשתו שהיתה מפורסמת ובעלת מדריגה. פעם אחת בעת שטאטה את הבית לכבוד שבת קודש, עצרה באמצע וענתה קדושה עם המלאכים.

מסופר על אישה אחת שכבר חלפו מספר שנים מנישואיה ועדיין לא נפקדה בזש"ק. בצר לה היא פנתה אל הרה"ק רבי פינחס שפירא מקוריץ (שהיה מתלמידיו הקרובים של הבעל שם טוב, 'אור שבעת הימים' והיה מגדולי צדיקי החסידות) וביקשה ממנו שיברך אותה שתזכה לישועה ותיפקד בבנים. הצדיק מסיבות מסוימות לא הבטיח לה. אולם היא לא התייאשה והמשיכה להפציר בצדיק ולא הפסיקה.

הצדיק ניסה לשכנע אותה שלא תפציר בו אולם היא המשיכה לבקש ולא עזבה את מקום הצדיק. לבסוף אמר לה הצדיק: "**אני מבטיח שלא יהיו לך בנים!**" בפחי נפש עזבה האישה את המקום. במר לה פנתה לרבינו וסיפרה לו מה שאמר לה הרה"ק רבי פינחס. שמע זאת רבינו ואמר לה: "**אני מבטיח לך שתלדי בן זכר בקרוב!**"

מדברי רבינו לא נפל דבר ארצה ועוד באותה השנה נפקדה בזש"ק. בליל 'שולם זוכר' התעלפה האשה ותהי צעקה גדולה. לא חלפו דקות אחדות והאישה התעוררה מעלפונה וביקשה להניק את בנה. כאשר נרגע המצב שאלו אותה: "מה קרה?". היא סיפרה שראתה את עצמה עומדת בבית דין של מעלה והם דנו לגביה. לפתע הגיע לשם הרה"ק ר' פינחס שפירא מקוריץ והוא אמר לבית הדין: "אני אמרתי שלא יתנו לה בן. לכן היא תישאר כאן ונביא לכאן גם את הילד". דבריו התקבלו וכתבו פסק דין, והניחו את הפסק על השולחן.

לפתע הגיע יהודי זקן חבוש בספאדיק, כשספר תחת זרועו. הוא שאל אותי למעשי במקום זה. סיפרתי לו מה אירע, ואני הראתי באצבעי כי פסק הדין מונח על השולחן. הזקן נטל את הפסק, קרע אותו ואמר: "איך עורכים פסק דין ללא ידיעתך?!". תוך כדי דיבור הוא צעק אלי: "הלא מוטל עליך להניק את הילד. מה את עושה כאן?!". באותו הרגע התעוררתי וצעקתי לכם שתתנו לי את הילד להניק.

ניבה מיוחדת נודעת לרבינו למצוות סוכה. הצדיק השתדל מאוד לא לצאת מהסוכה במשך כל ימי החג. אנשים שהתארחו אצל רבינו סיפרו כי מעולם לא נראו זבובים בסוכת רבינו גם בימים בהם החום היה רב כאשר בשאר הסוכות נראו זבובים. כאשר שמע זאת הרה"ק רבי פינחס שפירא מקוריץ זיע"א, הוא ביקש לראות זאת בעצמו.

לפיכך הוא הטריח את עצמו ללכת לסוכת רבינו ולחזות בפלא המדובר. כך ישב שם רבי פינחס כשעתיים עד שלפתע נראה זבוב קטן הולך ויורד ממרומי הסכך. פנה ר' פינחס לרבינו והבעת תמיהה ניכרה על פניו. נענה רבינו ואמר בחיך של פיוס: "ראה נא, איך שמלאכי מרום מטריחים את עצמם להביא זבוב במיוחד לכבודכם, כדי שלא יגרם לכם חלילה עוגמת נפש".

מספר שנים אחר פטירת רבינו פעם פרצה שריפה בעיר אוסטראה. השרפה התפשטה לכל עבר במהירות ואנשים רבים ניסו לכבות את השרפה. לפתע הגיע מושל העיר ופקד שיביאו אליו רב העיר. כאשר הגיע אליו הרב, שאל אותו המושל: "האם אתה הוא רב העיר?". הרב השיב בחיוב. לקח אותו המושל והלך עימו בכל אותם המקומות שאחזה בהם האש באותה השעה. כאשר סיימו להקיף את כל המקומות והשרפה המשיכה ביתר עוז. אמר המושל בזעם: "אתה לא רב. לפני מספר שנים כאשר הרב הקודם (הוא התכוון לרבינו) עדיין היה בחיים, פרצה שריפה גדולה. רב העיר הקיף את כל המקומות בהם אחזה האש, ותיכף שקעה האש ללא כל צורך בכיבוי. ואילו איתך, כלום לא קרה!".

בהלוויית רבינו התרחש מאורע שהתפרסם מאוד. במרכז העיר עמד בית תיפלה. כדי לקבור את הנפטרים היו חייבים לעבור בדרך ליד בית התיפלה של הגויים. בכל פעם שנפטר אדם מישראל, הגויים נהגו לצלצל בפעמוניהם בקול מחריש אוזניים. מעשה זה ציער את המלווים וגרם לביזיון לנפטר. גם כשנפטר רבינו המשיכו הגויים במנהגייהם וצלצלו בפעמונים.

לפתע כדרך פלא התיישב רבינו על מיטתו וציווה להביא לו ספר מסוים. מיד הובא הספר למקום ורבינו עיין בו לרגע וחזר לשכב. לפתע נשמע קול נפץ אדיר ובית התיפלה קרס על כל הנמצאים שם. במקום נפער בור עמוק עם הלבנים המרוסקות. שנים רבות לאחר מכן עדיין ניתן היה לראות את הבור במקום שהיה שם בית התיפלה שלהם.

חובת ההודאה

בעודם נמצאים תחת הרושם העצום של הנס האדיר שהתרחש עימם הם המשיכו לעסוק בדברי שבח והודאה למי שאמר והיה העולם.

לפתע אמר ר' פנחס: "בשביל מה נסענו? כדי להתפלל על קברי צדיקים ולזכות לזרע קודש בר-קיימא. לשם מה אנחנו צריכים ילדים? כדי שנוכל לגדל ולחנך אותם בדרך התורה הקדושה".

"זאת כדי שידעו ויכירו, שיש בורא לעולם. ידעו להודות למי שאמר והיה העולם. ידעו להביט ולהבין עד כמה בורא העולם עושה עימנו חסד ומשפיע עלינו טובות בכל רגע נתון".

"היום, כשאנו נמצאים תחת הרושם העצום של ההצלה המופלאה בידי בורא עולם – קל לנו להודות, כיוון שניצלנו ממיתה מוחשית".

"אך האם אנו זוכרים להודות לו מדי יום ביומו על חסדיו המרובים? על כך שמעניק לנו חיים, שיש לנו משפחה מאוחדת? עלינו להודות לבורא עולם על כל נשימה ונשימה".

"בורא עולם מעניק לנו כוחות ויכולות. הוא גם נותן לנו ניסיונות. בנוסף גם כוחות נפש להתמודד איתם. עלינו להודות על כך, שאנו יכולים להתפלל ישירות אליו. הבה נקבל על עצמנו להודות לו, במילים שלנו, מעומק הלב!".

הגיסים שמעו את דבריו הנרגשים של ר' פנחס. הם החליטו לקבל על עצמם, כי יכוונו היטב באמירת 'עלינו לשבח' בתפילה מדי יום ביומו.

לאחר מכן יוסיפו מספר מילים מעומק הלב, כדי להודות לבורא עולם על חסדיו הטובים והמרובים, כשהם יחפשו דברים טובים להודות עליהם.

היום בו הם קיבלו עליהם את חובת ההודאה היה ראש חודש ניסן. את חג הפסח כבר חגגו במחיצת בני המשפחה לאחר ששבו לארה"ב.

מדי יום הם ביצעו את הקבלה על הצד הטוב ביותר. הם השתדלו בכל יום להודות על חסד נוסף, שעשה הבורא עמם.

המשך הסיפור הוא מופלא ביותר. בתאריך ב' טבת בשנה שלאחר מכן, זכה ר' פנחס להיפקד בבן זכר. לאושרו לא היה גבול ופיו המשיך בהודאה לבורא העולם. חלפו שלושה ימים בלבד, וגיס אחר זכה גם הוא להיפקד, הפעם בבת. שמחתו של הגיס הרקיעה שחקים. חמישה ימים נוספים לאחר מכן, בעיצומו של צום עשרה בטבת, נולד בן לגיס השלישי!

לא בְּכַדִּי בורא עולם ציווה עלינו לבנות סוכה ולהיכנס לתוכה. עלינו לדעת ולהכיר טובה ולאמר תודה לבורא עולם, שהציל את אבותינו ואותנו במדבר.

המדבר הוא מקום בו נמצאות חיות רעות וטורפות. חום עז שורר ביום וקור מקפיא בלילה. בורא עולם הושיב אותנו בסוכות ואף שלח לנו את ענני הכבוד, כדי שיישרו את השטח.

ה' יתברך לעד ולעולמי עולמים שמר על עם ישראל, שלא יאונה להם כל רע. דאג לכל צרכיהם במדבר זאת למען נדע ונזכור בכל דור ודור את עניין יציאת מצרים והשגחת בורא העולם על עם ישראל.

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך 'ומתוק האור' מדבריו של המגיד הגאון ר' שלמה לוינשטיין שליט"א. יש בו כדי ללמדנו עד כמה עלינו לזכור את החסדים והטובות שבורא עולם גמל עימנו. אם תהיה לנו הכרת הטוב, אף נזכה לישועות מעבר לגדר הטבע. להלן הסיפור מפי בעל המעשה:

נהג הרכב היה בדרכו לכיוון הגליל העליון. באותה השעה ישבו שישה אנשים ברכב. שלושה זוגות גיסים ונשותיהם. הם הגיעו מארה"ב כאשר שלוש הזוגות עדיין לא זכו להיפקד בילדים. הם ביקשו להתפלל על קברי הצדיקים בתקווה שיזכו לישועה.

הנהג לא ראה את כתם השמן שהיה על הכביש. הוא נסע במהירות עליו. כתוצאה מכך הרכב הסתחרר על צידו, עף לשולי הכביש - ומשם התהפך מספר פעמים במדרון, עד שהתרסק בוואדי.

הרעש היה מחריד אוזניים. הנהגים שצפו במתרחש הזעיקו במהירות את כוחות הביטחון וכוחות ההצלה, כשהם תוהים אם בכלל יהיה ניתן למצוא ניצולים.

כוחות גדולים של חילוץ והצלה כולל מכבי-אש ומספר אמבולנסים הגיעו אל המקום. הם הגיעו אל הרכב המרוסק - ומול עיניהם הנדהמות, קמו כל הנוסעים, זה אחרי זה.

בדיקה קצרה העלתה, כי למעט אחד הנוסעים, שנשברה רגלו, כל השאר סובלים ממכות יבשות קלות. מטבע הדברים כולם הועלו על האמבולנסים ופוננו לבית-החולים, כדי שיערכו שם בדיקות מקיפות ויודאו, כי אכן אין פגיעות נוספות, שלא התגלו בשטח.

לאחר שהגיעו לחדר המיון, אמר אחד הגיסים בשם ר' פינחס בקול: "הודו לה' כי טוב, כי לעולם חסדו! בורא עולם הציל אותנו ואת נשותינו שלא נרד לבאר שחת".

הם שכבו במיטות אחד ליד השני כשהם תוהים בקול: "איך זכינו לצאת בריאים מתאונה כזו קשה? במה זכינו לראות נס גדול כזה?".

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרחת ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה אברהם בן טובה ז"ל	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה מזל בת שמעון ע"ה יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה לטיף בן פרחת ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה	הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל ולד יחיא בן יוסף ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל מאירה בת יפה ע"ה אביגדור בן ג'ולי ז"ל ר' שאול בן סילביה זצ"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה אסתר בת גולה גאולה ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל שלום בן אסתר ז"ל מרים בת שרה ע"ה אביבה לוי ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה
--	--	---

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישעיה בן סטה מקנין זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל צדיק חכם בן חלה ז"ל דוד בר חסיבה ז"ל חוה בת יעקב צבי ע"ה יצחק יצקן בן רחל ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל	הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זיזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה דוד יצחק בן פרחת ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה
--	--